

kan bortfalde, idet man kan henvise Personer, som desuagtet ikke kan klare sig, til anden offentlig Forsorg.

Ministeriet har taget det Standpunkt at udsætte Overvejelserne angaaende Brændselsspørgsmaalet endnu nogen Tid, for at man kan have større Klarhed over Brændelsssituationen i det hele taget. Lovforslaget indeholder saaledes intet om Brændelsforanstaltninger. Ministeriet har dernæst under Hensyn til de samlede Udtalelser ment, at det vilde være rigtig ikke at forny den nugældende Dyrtidslovgivning, men fremsætter, i Overensstemmelse med, hvad De samvirkende Sogneraadsforeninger har foreslaaet, et Lovforslag om at yde et ekstraordinært Tilskud til Hjælpekasseinstitutionen, idet det bestemmes, at saafremt en Kommune gennem Tilskud til den kommunale Hjælpekasse, for Hovedstadskommunernes Vedkommende de tilsvarende Institutioner, eller til anerkendte Sygekasser yder Hjælp til de i Anledning af Dyrtidens vanskeligt stillede Beboere i Tiden fra 1. April til 31. Oktober 1920, er vedkommende Kommune berettiget til at erholde Halvdelen af de saaledes ydede Beløb godtgjort af Statskassen, dog at Statskassens Tilskud højst kan udgøre 1 Kr. pr. Indbygger. Kommunernes Udgifter til nævnte Dyrtidsforanstaltninger maa kun med Samtykke af Indenrigsministeren overstige et Beløb af 2 Kr. pr. Indbygger, og det overskydende Beløb — til hvis Udgivelse der altsaa udkræves særligt Samtykke — maa afholdes af Kommunen uden Statsrefusion. Der er saa tilføjet nogle Bestemmelser, hvorved der gøres forskellige Undtagelser fra Regelen om Hjælps Ydelse gennem Hjælpekasserne i Overensstemmelse med den nugældende Lovgivning.

Endvidere fastsættes det under særligt Hensyn til, hvad der er fremført af Københavns Kommunalbestyrelse, at denne med Indenrigsministerens Samtykke kan træffe Foranstaltninger til Børns Bespisning, Prisnedsættelse for Mælk til Børn eller lignende. De hertil medgaaende Udgifter maa afholdes af Kommunen uden Statsrefusion.

Det følger af den Stilling, Ministeriet saaledes har taget, at Dyrtidslovgivningen

bortfalder, idet man gaar over til som en Overgangsforanstaltning at yde et særligt Tilskud til Hjælpekasserne, og at der ikke foreslaas Fornyelse af Dyrtidsskatte reglerne. Dels er de Beløb, der her kan blive Tale om for Kommunerne, forholdsvis smaa, og dels er der gennemført saadanne Ændringer i de almindelige Skattelove saavel for Københavns Kommune som for alle de øvrige Kommuner, hvorved disses Skatte-regler dog i nogen Grad er blevet forbedret, at det ikke vil være nødvendigt at opretholde en Lovgivning om særlige Dyrtidsskatte regler; man vil kunne henvise Kommunerne til at tilvejebringe de fornødne Midler gennem den ordinære Beskatning. Derved vil ogsaa det for Kommunens Beboere vanskelige Forhold ophøre, at der udover den ordinære Beskatning før eller senere i Skatteaarets Løb kommer Efterregninger paa Grundlag af Dyrtidsskatte loven, et Forhold, som navnlig for Tiden ikke er behageligt for Befolkningen. De Regler, som er givne om kommunale Dyrtidsforanstaltninger vedrørende Flæskerabatmærker, bortfalder under Hensyn til hele det Standpunkt, Lovforslaget er bygget paa.

Tilbage har jeg kun at gøre Rede for de to Prisfastsættelser, som Lovforslaget indeholder. Den ene af disse gaar ud paa for 4 Kvartaler at fastholde den nuværende Rugbrødspris, den, som har været gældende i indeværende Halvaar, og altsaa at yde det fornødne Statstilskud til, at Rugmelet kan afleveres til en saadan Pris, at denne Rugbrødspris kan opretholdes. Dette vil medføre en Udgift af 4 Mill. Kr. om Maaneden. Med Hensyn til Sukkeret foreslaas det at følge den Plan, som var givet, den Gang Sukkerpriserne fastsattes for indeværende Aar. Da kalkulerede man, at Sukker til Husholdningsbrug skulde i det første Halvaar sælges til 48 Øre og i det andet Halvaar til 58 Øre pr. kg, og det foreslaas her i Henhold til det saaledes ved den oprindelige Lovs Fremsættelse kalkulerede at gaa op til en Pris af 58 Øre pr. kg for Husholdningssukker. Herved vil man faa en naturlig Overgang til den Sukkerpris, som det vil være nødvendigt at fastsætte næste Aar under Hensyn til de Forhandlinger, der føres med Sukkerroedyrkerne, og som maa antages at